



ת"פ 15089/03/15 - מדינת ישראל נגד א ס

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 15089-03-15
20 ספטמבר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

א ס

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - נס בן נתן

ק מבחן גטה וונדה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע והודה במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב אישום והסכמה עונשית, בכך שב- 5.3.15 בצהריים, על רקע ויכוח עם אשתו אנה, תקף אותה בכך שאחז בפניה ודחף אותה לעבר הספה. הפצירה בו שיחדל להכות אותה שכן היא בהיריון, הוא תקף אותה שוב בכך שהלם באגרופים בראשה, וגרם לה נפוחות, רגישות ושריטה בצוואר. היא הדפה אותו מעליה וגרמה לו שריטה בצווארה - עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של מבת זוג.

עלפי הסדר הטיעון נדחה לקבלת תסקיר ואם ישתף פעולה בטיפול ולא יעבור עבירות נוספות, תסתפק התביעה ב- 5 חודשים מאסר בעבודות שירות, עונש מרתיע ותנאי שיחול גם על איום ואם לא - טיעונים פתוחים.

לנאשם שתי הרשעות קודמות, אחת החזקת רכוש החשוד כגנוב והשניה, החזקת סם לצריכה עצמית.



נתקבלו בעניינו מספר תסקירים מהן עולה שהוא כבן 33, נשוי, אב לתינוק בן חודש, עלה בשנת 90' מאוזביקסין. היו לו בעיות משמעת בלימודים, הוא נעדר והשלים 11 שנות לימוד ללא תעודה. בהמשך חבר לקבוצה שולית ושתה עמם אלכוהול. בשנת 2002 שירת שירות צבאי כנהג תובלה, אך התקשה לקבל מרות, ערק ולבסוף שוחרר בגין אי התאמה. מאז עבד בעבודות מזדמנות ונפסל מלנהוג למשך 3 שנים. ממאי שנה זו עובד במושב ביד בנימין עובד יצור.

בעבר עשה שימוש אקראי בגראס ומסר דגימת שתן נקיה מסמים. המתלוננת מעוניינת להמשיך בקשר הזוגי למען הילד המשותף, אף שלא מסייע לה היום כלכלית. היא תיארה אותו אדם שנוטה לאבד שליטה, אך שללה אלימות פיזית בעבר וציינה כי אינה חשה מאוימת מפניו.

שירות מבחן התרשמו שמדובר בזוג צעיר, מנהל מערכת יחסית בלתי בשלה, עם פער בולט ציפיות זה מזה. כמו כן, מתקשים לשתף בבעיותיהם האמיתיות. הוא ניסה ליצור רושם חיובי והכחיש בעיות של שליטה, אך שמר על תנאי הרחקה ממנה וביטא נכונות להשתלב בטיפול.

הופנה למרכז למניעת אלימות המשפחה באשדוד. ב- 26.7.15 עבר ראיון קבלה והתקבל. הוא החל בטיפול קבוצתי מיום 2.8.15 ואמורה להמשך 9 חודשים.

הנאשם טוען שהוא התקשה לשלוט בכעסו לאחר שאשתו פגעה בכבודו. הם התרשמו שלוקח אחריות מלאה ומביע צער, בושה וחרטה. שירות המבחן מעריכים כי הדבר קשור לקושי שלו לווסת רגשות ולהתמודד עם גבולות ברורים, על רקע נסיבות חיים קשות והעובדה שנאלץ לגדול ללא דמות הורית מכילה, מציבת גבולות.

בשנת 2010 הופנה בגין ביצוע עבירת תעבורה של נהיגה בשכרות וכבר אז הופנה לתחנה לנפגעי אלכוהול כדי לעבור אבחון, אך הוא התנגד, טען שאין כל בעיה ולכן נדון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ופסילה ארוכה.

שירות המבחן מעריכים שכיום נשקפת רמת סיכון נמוכה וביצוע עבירות דומות בדרגת חומרה בינונית וכי ההליך המשפטי והמעצר היוו גורם מרתיע.

הם התרשמו שיש לו קושי להסתגל למסגרות, בעל קשיי וויסות רגשי, אולם בעל יכולת לאמפטיה ומביע מוטיבציה לשינוי דפוסי התנהגות בעייתיים ולהשתלב בהליך טיפולי שיקומי.

בנסיבות אלה, ממליצים להימנע לחלוטין ממאסר שיפגע במאזן העדין שבמערכת היחסים הזוגית ובמקום זאת להסתפק בעונש חינוכי של של"צ, מאסר מותנה והתחייבות.

לאור ההסדר, התובע עותר למאסר שלא יפחת מ- 5 חודשים.

באשר למתחם העונשי הראוי לתוקף בת זוגו ומאיים עליה :



בע"פ 2037/92 יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

בברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל, כב' השופט ג'ובראן, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. בגין זאת הורשע לאחר שמיעת הראיות וצירף שני אישומים נוספים של תקיפת בת זוגו. הוטל עליו מאסר בפועל של שנה, מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪. ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה, וצוין שנשקלו שיקולים ראויים, וכי אף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בנסיבות אלה בימ"ע לא נתן רשות ערעור וצוין כי לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות הינו הצורך להגן על שלום הציבור ובעיקר החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, בעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות התקיפה ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

אם אין הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית ודוחה לכן כל הצעה טיפולית, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר באדם מבוגר שבעת ביצוע העבירה עברו היה נקי.

אין ספק, כי העונש הראוי במקרה זה הוא בהחלט מאסר, ולו מאסר קצר אותו ישא בעבודות שירות, אולם ניתן לחרוג לקולא מהמתחם העונשי הראוי משיקולי שיקום. מותב זה סבור כי לכשמדובר באלימות במשפחה יש ליתן עדיפות ראשונה במעלה לאינטרס הטיפולי שיקומי. בדומה לענישה בעניינו של קטין, גם במקרה זה לא חומרת העבירה בהכרח תעמוד מאחורי גזר הדין, אלא המסוכנות הנשקפת ממנו והיכולת לצמצם או אפילו לאיין מסוכנות זו, בעיקר לכשמדובר במי שישבו להתגורר יחדיו בעתיד.

במקרה זה ביררתי מול קצין המבחן והלה מסר כי מאסר אפילו בעבודות שירות, יפגע באותו מאזן עדין ולכן יפגע גם במתלוננת.

לאור האמור, מצאתי לחרוג מהמתחם הראוי ולהימנע לחלוטין ממאסר, אך אאזן זאת בשל"צ בהיקף גדול מהמומלץ וזאת בהסכמת הנאשם.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:



1. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של תקיפה ואיומים.

2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

3. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים, כולל מאסר.

4. אני מטילה על הנאשם לבצע 300 שעות שירות לתועלת הציבור במתנ"ס ה' טנא, באשדוד, בהיקף שלא יפחת מ- 6 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים, כולל מאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ו, 20/09/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הפקדון שהופקד יועבר לסניגור, וזאת בהסכמת הנאשם.



ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ו, 20/09/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה